

POUTNÍK

zprávy z farnosti
DOLNÍ ČERMNÁ

**30. týden
2010**

17. neděle v liturgickém mezidobí - 25. července 2010

Bohoslužby a akce v tomto týdnu:

PONDĚLÍ - 26. července	sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
ÚTERÝ - 27. července sv. Gorazda a druhů	19.00 mše sv. v Dolní Čermné za Marii Formánkovou a sourozence
STŘEDA - 28. července 17. týdne v mezidobí	15.30 pohřební mše sv. v Dolní Čermné , při které se rozloučíme s panem Jaroslavem Formánkem z Dolní Čermné 19.00 mše sv. v Dolní Čermné na úmysl dárce
ČTVRTEK - 29. července sv. Marty	7.30 mše sv. v Dolní Čermné za uzdravení nemocného
PÁTEK - 30. července sv. Petra Chryzologa, biskupa a učitele církve	19.00 mše sv. v Dolní Čermné za uzdravení nemocných
SOBOTA - 31. července sv. Ignáce z Loyoly, kněze	19.00 mše sv. ve Verměřovicích za rodinu Pomikálkovu a Vágnerovu
NEDĚLE – 1. srpna 18. neděle v liturgickém mezidobí	7.30 mše sv. v Dolní Čermné za Františka Křivohlávka, rodiče a sourozence 9.00 mše sv. v Petrovicích za Antonína Junka a dceru 16.00 mše sv. na Mariánské Hoře za Vojtěcha a Miladu Formánkovy a jejich sourozence <i>Na tuto odpolední mši svatou pojedou autobus, který vyjždí v 15:20 hodin z Verměřovic od kostela, pokračuje přes Petrovice, Dolní a Horní Čermnou na Mariánskou Horu.</i>

Příležitost ke svaté zpovědi v tomto týdnu budete mít 30 minut před začátkem každé mše svaté ve farním kostele.

Láskou v činech a v pravdě

*Nejsem křesťanem proto, že mám křesťanské rodiče,
že mi předsudky brání, abych konal zlo, které bych rád dělal,
že mám šanci, kterou miliardy lidí nemají: žiji ve světadíle, kde slyším o Kristu,
že jsem zažil, co to znamená být milován, a proto mohu snadněji věřit, že mě miluješ.
Dej, ať nejsem křesťanem z tradice a jen slovy a planými řečmi,
ale láskou v činech a v pravdě. Amen.*

JAKO SLUNCE A DĚŠŤ

Slyšeli jste, že byl řečeno, řekl kdysi Ježíš v kázání na hoře: Miluj svého bližního a měj v nenávisti svého nepřítele. Velmi jednoduché rozdělení světa – láska pro ty naše, nenávist pro ty cizí. Láska pro dobré, nenávist pro špatné. Ale já vám říkám, pokračoval Ježíš: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují. Tak budete syny svého nebeského Otce, neboť on dává vycházet svému slunci pro zlé i pro dobré a sesílá déšť spravedlivým i nespravedlivým (Mt 5,43-45).

Tento text není pouze o tom, jak máme milovat my, ale – možná především – o tom, jak miluje Bůh. Co by pro jiného bylo důkazem Boží netečnosti nebo nespravedlnosti, Ježíš naopak vyzdvihuje jako charakteristiku Otcovy lásky. Slunce a déšť tu prostě jsou – pro všechny a zadarmo. Pokud s nimi někdo nechce přijít do kontaktu, může se celý život schovávat pod různé přístřešky, deštníky a slunečníky. Ale je to jeho volba. Co se slunce a deště týče, nekladou si žádné předběžné ani dodatečné podmínky, komu zasvítí a na koho zaprší. Nesoudí, nevybírají, nedělají rozdíly – působí blahodárně na dobré i na zlé. Stejně tak Otcova láska.

Někomu by možná připadalo férovější, aby dobrým a spravedlivým svítilo slunce, kdežto nespravedlivým a zlým přšelo. Jenže to nejde. Bez slunce, bez jeho světla a tepla, by na naší planetě nemohl existovat život. Bez vláhy rovněž ne. Stačí, když jedno nebo druhé nějaký čas chybí, a život skomírá. Proto mi v Ježíšově přirovnání Otcovy lásky k slunci a dešti zaznívá, že láska má absolutní pozici. Aby semínka vyklíčila, pupeny rozkvetly a ovoce dozrálo, potřebují, aby se jich ve správný čas a ve správném poměru dotýkalo slunce a déšť. Stejně tak my, abychom mohli milovat, potřebujeme být milováni. Jen láska bez podmínek dává vyrůst a dozrát. Bez ní není život, jen živoření.

(Z knihy: O Boží otcovské lásce s Karlem Řežábkem)

- Mučedník

Šestiletý chlapec, který se v dospělosti stal papežem a přijal jméno Pius XII., se modlil ke Kristu na kříži: „Můj Bože, chtěl bych být mučedníkem, ale prosím, pokud možno bez hřebíků.“

- Po probuzení

V hodině náboženství se katecheta ptá dětí: „Co musíme udělat ráno po probuzení, když jsme křesťané?“ Nikdo se nehlásí, a tak katecheta jednoho chlapce povzbuzuje: „Ty to, Františku, určitě víš. Co udělá křesťan ráno po probuzení?“ František se usměje a prohlásí: „Vyskočí!“

- Chvála

Biblista jde kolem kostela, kde se skupina věřících právě modlí a společně chválí Hospodina za jeho mocné činy. To vzbudí biblistovu pozornost, a tak vstoupí dovnitř.

Někdo z modlících právě říká: „Chválíme tě, Pane, protože jsi před lidem Izraele nechal rozestoupit vody Rudého moře!“

Biblista okamžitě zasáhne a začne vysvětlovat, jak se tato událost ve skutečnosti odehrála: „Rákosové moře není moc hluboké a Mojžíš, který utíkal před faraonem, znal vhodné místo, kde se dalo přejít...“

Nadšení shromážděných ochladlo a velmi spokojený biblista opouští kostel. Byl spokojen, že přispěl k osvětlení a pochopení Bible.

Ještě však nedošel ani ke dveřím, když slyšel kohosi pronášet velmi pěkně opravenou chválu: „Chválíme tě, Pane, za to, že i když voda v Rákosovém moři nebyla hluboká, utopila se v něm celá faraonova armáda!“

(Myšlenky z knihy: Jezuita a františkán kouří dýmku..., Bernard Peyrous, Marie-Ange Pompignoliová)

Poutník - vydává : Římskokatolická farnost

Změny ve vydání jsou vyhrazeny !!

561 53 DOLNÍ ČERMNÁ 1 , č. tel.: 465 393 149

administrátor farnosti: P. Josef Roušar, č. tel. 737 747 204, e-mail: josefrousar@seznam.cz